

betragtes som en afgørende Forudsætning for den i Lønningskommissionen opnaaede Overenskomst. Derimod ansaa man det for rigtigt at stille Forslag om saadanne Ændringer, som Udvalget eller dets Flertal efter de fremkomne Oplysninger maatte anse for velbegrundede. Alle disse Ændringsforslag var tiltraadt af Finansministeren, der yderligere selv stillede en Række Ændringsforslag, som uden Undtagelse var tiltraadt af Udvalget som Helhed.

Angaaende de principielt set vigtigste af de Ændringsforslag, der var stillet af Udvalget, Udvalgets Flertal eller Finansministeren, kan henvises til det foregaaende.

De *socialdemokratiske* Udvalgsmedlemmer anfører i Betænkningen, at de deler den af et Mindretal i Lønningskommissionen fremførte Betragtning vedrørende Aldersgrænsen, hvorefter man foreløbig skulde bevare 70 Aars Grænsen i Almindelighed og 67 Aars Grænsen for Statsbanerne, men saaledes, at Sagen skulde tages op til Revision inden 1. April 1949.

Da det imidlertid stod klart, at dette Standpunkt ikke havde nogen Mulighed for at opnaa den fornødne Tilslutning, stillede de socialdemokratiske Udvalgsmedlemmer Ændringsforslag om, at Aldersgrænsen for Statsbanernes Tjenestemænd gradvis skulde forhøjes fra 67 til 70 Aar.

Dette Ændringsforslag, der var det eneste, som stilledes fra socialdemokratisk Side, forkastedes med 72 Stemmer mod 52 (S., D. K. og D. S.).

De *kommunistiske* Udvalgsmedlemmer beklager i Betænkningen, at Udvalget kun i ringe Grad havde kunnet følge de Synspunkter, som Partiet havde gjort gældende, og hvis Beretigelse var blevet understreget af de af Tjenestemandsorganisationerne fremsatte Ønsker. »Mindretallet erkender, at en Ændring af Forslaget i Overensstemmelse med de fremførte Principper om Afskaffelse af de lukkede Klasser og Indførelse af lige Løn for lige Arbejde paa alle Omraader vil betyde en Udskydelse af Lovens Revision, som Mindretallet ikke er interesseret i. Men det kan ikke erklære sig indforstaaet med, at de Ændringer, som Udvalgets Flertal har foreslaaet, er tilstrækkelige.

Efter Kommunisternes Opfattelse burde Lovforslaget være sendt til *Urafstemning* blandt Tjenestemændene. Ligeledes havde Mindretallet ønsket, at det i Loven eller i det samlede Udvalgs Betænkning skulde være udtrykt, »at ingen Person kan opnaa Ansættelse som Tjenestemand, hvis han under Besættelsen har optraadt saaledes, at han vilde være blevet afskediget efter Lov Nr. 322 af 7. Juli 1945, saafremt han havde været i Statens Tjeneste i omtalte Periode. Til Trods for, at man fra anden Side i Udvalget slog fast, at saadanne Personer ikke vil blive ansat af Administrationen, lykkedes det ikke at